

המאמר הזה هي אומר בליל ש"ק אחר הסעודת בנודל הרעש ובעבודה גדולה.

(מן) דרישתי וחקרתי למצוא מדה כנגד מדה מעין הנזירה מקצרת (העומר) והבנדיס המבאים לבנוד בר' ובתוrho ר"י. וכמו לومة לי אשר בעורת חיבורא ית' חמוץ לי האמת בזה, והואאמת נכוון, כי דברי תמיד בכל ענייני מיד בעת נתיחה שנייה בעולם למצוא המדה כנגדה, וינטעו ומצאו תאמיין, וגם עתה הזמין לי הש"ח מדה כנגד הנזירה הזאת, והואאמת. היינו כי ראשית דרך החסידות להראות דרך הישר בעולם הי' ממן ר' ישראלי בעל שם טוב זצ"ה, והי' מורה דרך בכושה רבים כירוע, ודבקו אליו היראים והשלימים, ולא הלו כנתיבותם כפי שכלהם אוצר החכמה.

אך בטלו עצם למורם ורבים, וכאשר הורה להם הבעש"ט בשכלו הטהור בן עשו, גם הסתופפו בצלו אנשים פשוטים ובני כפרים, אשר דרשו מהבעש"ט להתפלל בערב להשפיו להם פרנסתם בכבוד, וזה ח"י סיבה לתיקונם בנה"ג כידוע, גם סיבה למצוא הצטרכות הבעש"ט וב"ב וחתלמידים שלו, כי מהחסידים שלו לא היה לו אף פרוטר אחת. ומ אין תמצא פרנסתו וצורך החסידים שלו, אם לא מהאנשים פשוטים וסוחרי ארץ, ואם כי גם הם נקראים תמכה אוריתא, וכמו שמצוינו ביששכר וובולן ושמعون אח' עורי, בכ"ז החסידים ואנשי מעשה היו העיקר, ומן הבעש"ט הי' הולך כסדר זה, זה תולך לעולמו, זהה בא, ובא המשמש וזרח המשמש, אם צדיק אחד הולך לעולמו ונשאר אחריו בן הנון דראוי למלא מקומו, אבל "מקומו באמת, כפי ראות עיני החסידים שלימים הדורשים ד' בכלל לבם, וראו והבינו בעיני שכלהם אשר הבן יכול לטהר נשמות ישראל ולהביאם תחת גנפי השכינה, או נתקבזו ונתדבקו כולם כאחד, וענו ואמרו, יחי הבן במקום אביו ויתמלא מקומו, אבל אם ראו והבינו אשר אין בידו למלא מקומו, יקחו את הבן הזה עם יחר לבקש דרך ד' אצל צדיק וחסיד אחד מתלמידי אביו אשר הוא יורה להם דרך ד', גם לפעמים הללו עם הבן הזה ודרקו לצדיק אחר בדורו אשר לא הי' כלל מתלמידי אביו בן היו דרך החסידות אצל הרב מלובליין עד טרי טרין הרב זצ"ה ממאנלייניצע, אמ衲ם זה מחדרש אשר נצחה ובראשית במרינת רוסיא ר"י אם צדיק אחד הולך לעולמו, ומגיח בן תיכף מתקביים יחר הנערם ודורפים הוקנים לפל

ל קוֹטִים

לבל יתנו לב וודעת להבחן אם הבן ראוי לעלות במקום אביו, אם לא, ויאנשימים פשוטים מהרגשים וニסעים אל זה הבן ומנסאים אותו בגודל כבודם להוכיח בן הצדיק, ומוסכימים אותו תיכף על כסא אביו, והזקנים בע"ב יענו Amen, ופשוטי עם מתרבים לאלפים, ולרבים עשרה אלפיים, ועשׂו זו את לעיקר, והעיקר עושים לטפל עד שנשתבח החסידות עד נميدא, ועברו ופרצו מאמר הגمراה המתלבש בטלית שאיןו שלו וכו', וחוץ מזה מה שנשתבח דרך החסידות, הלכישו אותו בטלית שאיןו שלו, וגם החסידים מתעתפים בטלית שלו שאיןו לפניהם, אבל לפני הבורא ית' אין נסתה, והקב"ה אומר מי יכול לרמאות אותו, אם אתה עושה הקאשגעד לעיקר, גם אתה תה"י יוצא ובא וחולך במלבוש המורה על פנימיות המרומה אשר בקרבך, ולזאת התחיל הנוראה מקודם במדינת רומי אר"ל, ואני בעצמי אין בכח ליתן עצה לזה, אך הביעש"ט זצלה"ה הוא בעולם אמרת ערתה, והוא הורה הדרך הזה לעולם, ירעש ויצעק בעולמו ובchein לו על דרכו ותורתו אשר הוטיע בעולם שלא יאבד חילתה וכל איש צדיק לרחמים גדוילים (עהר זאל בליבין שטיין ביא דער קליאםפקע) והבן:

גנמר בעזרת השם ה"מ"ב"ר"ה ה"ש"ג"ר"ם.